

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a Budapesten, 2013. év május 28. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

V É G Z É S T:

A bíróság a **jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség** szabálysértése miatt

_____ eljárás alá vont személy

- aki Budapesten, _____ napján
született,
anyja neve: _____
szem. ig. száma: _____
_____ szám
alatti lakos -

ellen indult szabálysértési ügyben a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2013. március 11. napján kelt 01805/803-5/2013.szabs. számú határozatát **akként változtatja meg**, hogy a kiszabott **pénzbírságot 16.600,-** (Tizenhatezer-hatszáz) forintra **mérsékeli**. Egyebekben a szabálysértési hatóság határozatát hatályban tartja.

A végzéssel szemben nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

_____ eljárás alá vont személy legmagasabb iskolai végzettsége az általános iskola nyolc osztálya. Jelenleg a _____ nappali tagozatos, 12. évfolyamos tanulója. Hajadon családi állapotú, kiskorú gyermeke, illetve állandó ápolásra, gondozásra szoruló hozzátartozója nincsen. Önálló jövedelemmel nem rendelkezik, édesanyja eltartásában él. Vagyonát képezi a lakcíme szerinti 3 szobás lakóingatlan 1/2 tulajdoni hányada. Tartozása, betegsége nincsen. A megelőző két éven belül szabálysértés miatt nem marasztalták el.

Az eljárás alá vont személy 2013. március 11. napján 12 óra 00 perc körüli időpontban további hét társával az alaptörvény tervezett, IV. számú módosításával szembeni tiltakozás kifejezése céljából, egy előre be nem jelentett demonstrációt tartott a Budapest, V. kerület Kossuth Lajos tér 1-3. szám előtt lévő Országház XVII. számú kapuja előtt. Az eljárás alá vont személy nyakában egy tábla lógott „*Ne áruljátok el a demokráciát*” felirattal. Az eljárás alá vont személy társaival együtt az Országház XVII. számú kapujánál elhelyezett, a gépjárművek ki- és beléptetésére szolgáló sorompó elé állt oly módon, hogy a gépjárművek ki-és bejutását akadályozta. A BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának vezetője 12 óra 56 perckor az eljárás alá vont személyt és társait több alkalommal felszólította, hogy a jogellenes cselekményt hagyja abba, és hagyja el a helyszínt. A felszólításoknak azonban az eljárás alá vont személy nem tett eleget, hanem társaival együtt a földre leült. Ezt követően a rendőrség illetékes tagja az eljárás alá vont személyhez odalépett és személyéhez külön felhívást intézett arra vonatkozóan, hogy ezen magatartását fejezze be, ellenkező esetben előállítására fog sor kerülni. Az eljárás alá vont személy a rendőri felszólítást megértette, tudomásul vette, annak azonban nem tett eleget, így testi kényszer alkalmazásával előállítására került sor

A bíróság a fenti tényállást a rendőri jelentések, az eljárás alá vont személy vallomása, a cselekményről készült videó felvétel és fényképfelvételek, valamint a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

A BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2013. március 11. napján kelt, 01805/803-5/3013.szabs. számú határozatával az eljárás alá vont személyt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt 51.600,- forint pénzbírsággal sújtotta.

A szabálysértési hatóság határozatával szemben az eljárás alá vont személy törvényes határidőn belül kifogást terjesztett elő, melyben a cselekmény elkövetését vitatta és előadta, hogy álláspontja szerint magatartásával nem valósította meg a terhére rótt szabálysértést, ezért kérte bírósági tárgyalás megtartását és szabálysértés hiányában az eljárás megszüntetését.

A kifogás nyomán a szabálysértési hatóság a határozatát nem vonta vissza illetve nem módosította, így azt elbírálás céljából a bíróság részére felterjesztette.

A bíróság az eljárás alá vont személy kérelmére tárgyalást tűzött ki és bizonyítási eljárást folytatott le.

A bíróság bizonyítékként értékelte az eljárás alá vont személy tárgyaláson tett vallomását, melyben felelősségét ugyan nem ismerte el, ugyanakkor ténybeli elismerő nyilatkozatot tett és előadta, hogy magatartásával az alaptörvény tervezett módosításával szembeni tiltakozását fejezte ki. Előadta továbbá, hogy egy spontán szerveződött demonstrációról volt szó, melyet csupán figyelemfelhívás céljából vitt véghez. Vallomásában előadta, tudatosan választották ki a helyszínt. A demonstráció során észlelte, hogy a gépjármű ki-behaladását az ott tartózkodásukkal akadályozták. Előadta, hogy hallotta és megértette a rendőri felszólítást, melynek azonban tudatosan nem engedelmeskedett, ezzel is felhívva a figyelmet a demonstráció céljára.

A bíróság okirati bizonyítékként értékelte a rendőri jelentéseket, melyek a fenti tényállásban foglaltakat támasztják alá.

A bíróság okirati bizonyítékként értékelte a BRFK Rendészeti Szervek Biztosítási Osztályának 2013. május 23. napján kelt, 01000-27983-1/2013.ált. számú tájékoztatást, mely szerint 2013. március 11. napján a kérdéses időpontban a Budapest V. kerület Kóssuth Lajos térre bejelentett, és tudomásul vett rendezvény nem volt.

A bíróság bizonyítékként értékelte a cselekményről készült fényképfelvételeket, mely a fenti tényállásban foglaltakat támasztja alá.

A bíróság bizonyítékként értékelte a cselekményről készült videó felvételt, mely az eljárás alá vont személy vallomásában foglaltakat támasztotta alá, miután a felvételen látható volt az eljárás alá vont személy, amint társaival együtt a fent leírt sorompó előtt állva, később, a rendőri felszólítás után ülve demonstrál. Az intézkedő rendőrök több ízben szólították fel az eljárás alá vont személyt, hogy a helyszínt hagyják el és ezen magatartásukat fejezzék be. A felvételen hallható volt, amint az eljárás alá vont személy úgy nyilatkozott, hogy a felszólítást megértette, annak azonban nem engedelmeskedett.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban Szabs. tv.) 216.§-a értelmében aki a rendvédelmi szerv vagy vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.

A cselekmény egyik tényállási eleme az alanyi oldal, vagyis az a személy, aki intézkedésre jogosult és akinek intézkedésével szembeni engedetlenség szabálysértést eredményez. Jelen esetben a szolgálatban lévő, és ekként fellépő rendőr, miután ő maga a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagjának minősül, jogosult volt az intézkedésre illetve az eljárás alá vont személlyel szembeni fellépésre.

A cselekmény másik tényállási eleme a tárgyi oldal, vagyis a szabálysértés tárgya, a jogszerű intézkedés. Az intézkedés olyan cselekedet, melyet a rendvédelmi szerv vagy annak tagja azért fejt ki, hogy érvényt szerezzen a jogszabályoknak és a törvényességnek.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 13.§ (1) bekezdése értelmében a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, amennyiben közbiztonságot, közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, vagy ilyet hoznak a tudomására.

Az Rtv. 19.§ (1) bekezdése értelmében a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétsége, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

Az eljárás során nem volt vitás, hogy a jelen demonstráció egy spontán szerveződött, előzetesen be nem jelentett megmozdulás volt. Természetesen a spontán demonstráció is a gyülekezési jogról szóló 1989. évi II. törvény hatálya alá tartozik. Ugyanakkor a gyülekezési törvényi 2.§ (3) bekezdése kimondja, hogy a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások jogainak és szabadságának a sérelmével. Ebből következően a gyülekezési jog nem tartozik a korlátozhatatlan, abszolút alapjogok közé. A gyülekezési jog ütközhet a szabad mozgás és a tartózkodási hely szabad megválasztásának jogával, mely alapjogi ütközés feloldására szolgáló – egyik – eszköz az előzetes bejelentési kötelezettség. A gyülekezési jog talaján szerveződött demonstráció előzetes bejelentésével ugyanis legalizálni lehet a szabad mozgáshoz való jog és a tartózkodási hely szabad megválasztásának jogával kapcsolatos esetleges korlátozásokat. A *Bukta és Mások kontra Magyarország* ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága rámutatott arra, hogy a közterületen tartott nyilvános rendezvények előzetes engedélyezési eljárás alá vonása rendszerint nem korlátozza a gyülekezési jog lényegét.

Jelen esetben tehát egy spontán szerveződött demonstráció zajlott le, melynek keretében az eljárás alá vont személy tudatosan a gépjárműforgalom számára fenntartott sorompó elé állva, később oda leülve akadályozta a gépjármű forgalom zavartalanságát. Ennek megszüntetése érdekében a rendőrség a személy és létesítménybiztosítás intézkedés keretében jogszerűen lépett fel az eljárás alá vont személlyel szemben. Önmagában ugyanis az a tény, hogy az eljárás alá vont személy magatartása nem megakadályozta, csak akadályozta a forgalmat, nem teszi jogszerűtlenné a rendőri intézkedést. Ténykérdés ugyanis, hogy az eljárás alá vont személy által tanúsított magatartás objektíve alkalmas volt arra, hogy a gépjármű forgalmat akadályozza. Erre tekintettel az intézkedő rendőr feladat-és hatáskörében eljárva, jogszerűen lépett fel az eljárás alá vont személlyel szemben, amikor több ízben felszólította, hogy a kérdéses helyszínt hagyja el és tegye szabaddá az utat. E körben tehát a bíróság az eljárás alá vont személy védekezését – miszerint az eljáró rendőr intézkedése nem volt jogszerű - nem fogadta el.

Nem fogadta el a bíróság az eljárás alá vont személy védekezését a tekintetben sem, hogy az általa tanúsított magatartás nem merítette ki a szabálysértés megállapításához szükséges társadalomra veszélyesség fokát. A jogalkotó ugyanis önmagában azzal, hogy külön, önálló szabálysértési tényállást hozott létre a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésével szembeni engedetlenség tanúsításának esetére, kifejezte, hogy ezen magatartás veszélyes a társadalomra, függetlenül attól, hogy az elkövetőt mi motiválja a cselekmény elkövetésében. Az elkövető indítéka ugyanis a szabálysértési felelősség megállapítása tekintetében közömbös. Így sem a társadalomra veszélyesség fokát, sem a cselekmény indítékát a szabálysértési felelősség megállapítása tekintetében nem, kizárólag a büntetékiszabás tekintetében lehet és kell figyelembe venni.

A szabálysértés megvalósításának harmadik feltétele a felróhatóság, vagyis, hogy az intézkedés alá vont személy számára a rendőri felszólítás egyértelműen, világosan, jól hallhatóan legyen közölve, hogy annak tartalmát az intézkedés alá vont személy felfogja és megértse. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok – különös tekintettel az eljárás alá vont személy e körben tett vallomása és a videó felvétel – alátámasztották annak tényét, hogy a rendőri felszólítást az eljárás alá vont személy megértette és tudomásul vette, ezen tényállási elemet is bizonyítottnak találta a bíróság.

A szabálysértés elkövetési magatartása kettős, aktív és passzív magatartás lehet. Passzív magatartással valósítja meg az elkövető a szabálysértést, amennyiben negligálja a felszólítást, vagyis pusztán nem engedelmeskedik annak, megtagadja az együttműködést. Ennél súlyosabb, amikor a felszólításnak aktívan ellenszegül, vagyis nem pusztán nem engedelmeskedik, hanem valamilyen tevőleges magatartást fejt ki.

A fenti indokolás alapján, a rendelkezésre álló bizonyítékokra tekintettel a bíróság kétséget kizáróan bizonyítottan találta, hogy az eljárás alá vont személy azzal, hogy a többszöri rendőri felszólításnak nem engedelmeskedett, a helyszínt nem hagyta el, és a rendőri felszólítás után, annak ellenére a földre leült, a fenti tényállásban körülírt magatartásával elkövette a terhére rótt, Szabs. tv. 216.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését.

A bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a szabálysértési hatóság határozata a jogszabályoknak megfelel, határozatában az eljárás alá vont személy felelősségét okszerűen állapította meg, helyesen rendelkezett továbbá az előállításban töltött idő beszámításáról is. A büntetéskiszabás körülményeit illetően azonban a bíróság a szabálysértési hatóságtól eltérő álláspontra helyezkedett.

A bíróság a büntetéskiszabás körében súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy az eljárás alá vont személy magatartása során mindkét elkövetési magatartást, így aktív és passzív ellenállást is tanúsított a rendőri intézkedéssel szemben, továbbá súlyosító körülményként értékelte a bíróság a társas elkövetést is. A bíróság az eljárás alá vont személy javára ugyanakkor enyhítő körülményként vette figyelembe a cselekmény méltányolható indítóokát, továbbá, hogy a megelőző két éven belül szabálysértés elkövetése miatt nem marasztalták el.

A bíróság figyelemmel a büntetéskiszabási körülményekre, a fokozatosság követelményére és az Szabs. tv. 21. §-ában foglalt büntetéskiszabási elvekre is, a szabálysértési hatóság által alkalmazott pénzbírság eltúlzott mértékű, ezért annak mérséklésére a bíróság lehetőséget látott.

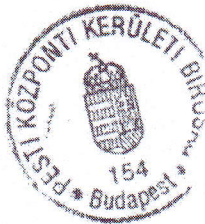
Minderre tekintettel a bíróság a szabálysértési hatóság határozatát a Szabs. tv. 116.§ (1) c) pontja alapján megváltoztatta.

A Szabs. tv. 116. § (3) bekezdése kimondja, hogy a bíróság határozatával szemben nincs helye fellebbezésnek, a Szabs. tv. 116. § (4) bekezdése értelmében a határozat a közlés napján jogerős.

Budapest, 2013. év május hó 28. napján

A kiadmány hitelül:

1/10

Dr. Albecz Gabriella sk.
bíróági titkár